

Yhden pelistin ajatuksia

Julkaistu 13.10.2015

Hei. Voiko tästä enää nousta? Sitä on tullut kysyttyä itseltä useaan otteeseen viime vuosina. Pelaamisen ei ole ollut minkäänlaisessa hallinnassa pitkään aikaan ja nyt tuntuu että alemmas ei enää voi mennä. Uskomatonta, että muuten ihan fiksu perheellinen mies voi kauppareissulla pelata 200€ pelikoneeseen ja sen jälkeen tarmoa puhkuen koittaa pelaamalla voittaa sen takaisin vaikkapa nettikasinolta.

Mitä päässä liikkuu kun ravaat pankkiautomaatin ja pelipaikan väliä ja tappiot kasvaa. Sillä pelaamisen hetkellä mikään tässä maailmassa ei pysäytä minua. Ei rakas tytär tai vaimo. Sillä hetkellä mikään ei ole tärkeämpää kuin pelikoneen kilinä. Nyt tätä kirjoittaessa tuo ajatus tuntuu niin sairaalta, että voisi oksentaa. Mistä tällainen käytös voi johtua...

Tekisin ihan kaikkeni perheeni vuoksi jos vaikka joku meitä uhkaisi olisin valmis tappamaan tai kuolemaan perheeni takia. Mutta samaan aikaan ajan meitä järkyttävään häpeään ja köyhyyden kierteeseen pelaamalla jumalauta hedelmäpeliä?! Tai mitä hyvänsä mihin panoksen saa asettaa. En tunnista tuosta itseäni ja en voi järjellä perustella mitään pelaamiseen liittyvää valintaani. Nyt aion hakea apua ja tämän kirjoituksen kirjoittaminen on yksi askel eteenpäin. Nyt on pakko olla vahvempi ja taistella tätä mielisairautta vastaan. Päivä kerrallaan.

Nimimerkki:

EasyE

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/pelaaminen/yhden-pelistin-ajatuksia>